

SKYDDSHUNDEN

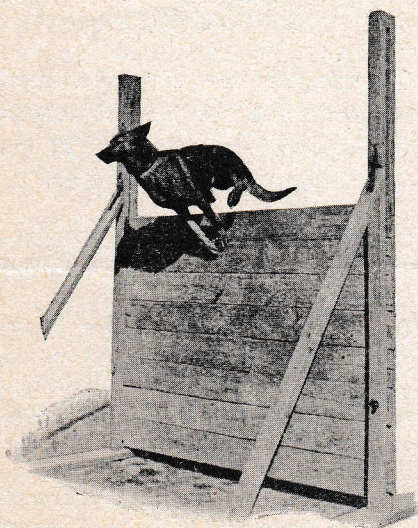
Utgiven av Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden

ASSOCIERAD MED SVENSKA KENNELKLUBBEN.

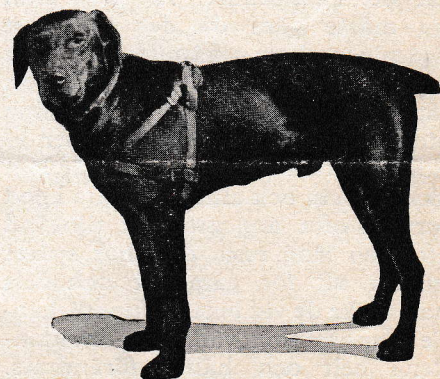
1921
N:o 2

I REDAKTIONEN: 1:e Brandkapten C. GYLLENHAMMAR, Revisor G. FALLSTEDT-LINDHOLM, Hr. E. SANDSTEDT, Kontorschefen S. ROSENGREN, Redaktör och ansvarig utgivare: K. A. ROSENBLAD. Redaktion: REGERINGSGATAN 18, STOCKHOLM. Rikstel. 21746

LÖSNUMMER
75 öre

VI PRESENTERA HÄR i anslutning till artikeln om den 4:e dressörkursen inuti tidningen ett par bilder från examensdagen. Till vänster ser man en hund i ett av proven och överst en del av hussarna under lunchrasten. Till höger polishunden Pass von Türinge, som utförde ett gott arbete vid spaningarna efter Rasbomördaren, vilket närmare skildras inuti tidskriften.

Polishundar till Stockholms läns polismän?

Landsfogde Hägg uttalar sitt stora intresse för ett ingående försök.

Som bekant torde vara arbetar F. S. S. H. bland annat på att bruket av polishundar måtte bli allmännare än vad det nu är i Sverige. Av denna anledning har undertecknad uppsökt landsfogde Hägg för att få reda på, huruvida något större intresse för införande av polishundar förefinnes bland Stockholms läns polismän. Jag blev synnerliged älskvärdt mottagen och redan vid samtalets början visade landsfogde Hägg ett stort intresse för vår förenings strävanden.

En första fråga om hundar i någon utsträckning användes av polispersonalen på landsbygden besvarades nekande av landsfogden. Visserligen trodde han sig veta att hundar av någon av våra fyra racer i något eller några fall ägas av polismän inom länet, men huruvida de äro dresserade och i så fall om de varit till någon nytta hade sig landsfogden icke bekant. Givetvis skulle, yttrade landsfogden, väl dresserade hundar vara till stort gagn, särskilt för den patrullerande polisen i de större städernas utkanter och i de mindre samhällena samt för den ridande polisen på landsbygden o. d. Kunde dessa polismän få förfoga över en hund till sin hjälp kunde man göra ekonomiska besparingar på så sätt, att t. ex. på vissa sträckor nu patrullerande dubbelposter kunde ersättas av en polisman med hund. Även arbetet med uppspårandet av brottslingar och gömt tjuvgods skulle tvivelsutan underlättas i hög grad om man hade goda polishundar till sitt förfogande. Att som man nu måste göra då det gäller ett spårningsarbete, nämligen skicka efter en polishund ofta nog från långt avsides belägna orter, har sina stora nackdelar. Dels kommer ju hunden fram till den plats, där han skall arbeta och alltså bör vara i god form, i ofta nog uttröttat tillstånd efter en lång resa, dels har spåret hunnit bli för gammalt och dels ha kanske de vid brottets upptäckande gynnsamma väderleksförhållandena helt och hållet förändrats. Särskilt skulle man just nu ha stor nytta av lämpliga hundar för uppspårande av undagömt gods, denna fråga är nämligen synnerligen aktuell i Stockholms län, varifrån

stora smugglingar av allehanda varor bedrivs. En god polishund skulle vara en ovärderlig hjälp vid uppspårandet av de förråd, som lagras på undagömda platser längs kusten i avvaktan på skeppningslägenhet.

Som man finner av ovanstående har landsfogde Hägg en synnerligen gynnsam uppfattning av polishundars duglighet. Han gjorde undertecknad en fråga vilka möjligheter, som förefinns för erhållande av dresserade polishundar. På detta måste jag svara att tillgången på färdiga hundar nog ej är så stor och att den lämpligaste lösningen av problemet vore om den för saken intresserade polismannen erhöle en unghund, som han själv finge dressera. Upplärandet av vederbörande polisman till hundförare skulle säkerligen icke möta några större svårigheter, vår förening skulle säkerligen göra allt för ett gynnsamt realiserande av denna plan, om den blir verklighet. En kortare instruktionskurs kunde kanske lämpligast anordnas i höst för de polismän, som så önska, dock är det nödvändigt att ett tillräckligt antal deltagare anmäler sig. Minst 4 à 5 är lägsta siffran och kursen anordnas gratis av föreningen. Visar det sig att intresse förefinnes bland länets polismän, får man väl söka skaffa en eller ett par hundar för ett praktiskt undervisande i dressyrkonsten. Lämpligast vore då om ett par polismän, som bodde på samma plats, toge hand om dessa hundar och likformigt bedreve uppfostringen.

Landsfogde Hägg tvivlade icke på att tillräckligt antal intresserade polismän skulle anmäla sig till en dylik kurs. Jag fick också genast ett bevis härpå då landsfogden lämnade rummet och efter några ögonblick kom tillbaka med länsdetektiven Ragnar Eriksson, som visade ett stort intresse för den föreliggande frågan. Denne, som snart bosätter sig på landet, ämnar då skaffa sig en hund av någon av våra fyra racer och använda den i tjänsten.

Kan man förutsätta ett så pass starkt intresse för saken hos kommunerna, att de skulle vilja på försök anskaffa en lämplig hund och att de sedermera lämna polismännen-hundförarna någon mindre summa i månaden till hundens underhåll? Härpå svarade landsfogden att detta svårligen låte sig göra för kommunerna, bättre vore det om man i detta fall vände sig till landstinget.

Landsfogden åtog sig att höra sig för huru många intresserade polismän det finnes inom länet och inom den närmaste tiden kommer han jämte några landsfiskaler och andra polismän att infinna sig vid någon av våra uppvisningar eller vid majtävlingen för att se våra hundar i arbete. Han var, vilket sagts även förut, mycket intresserad och uttalade som sin åsikt, att nytan av polishundar ovillkorligen bör prövas på ett ingående sätt. Men polishundarna böra absolut komma i rätta händer, uttagningen av hundförare bör ske med försiktighet och som bevis på det fick jag nedanstående rätt färska historia.

En polisman, vilken förfogade över en duktig hund, hade tillsammans med en kamrat lyckats få fatt på en ivrigt eftersökt person. Så fick hunden order att gripa in och ställa syndaren. Men då var det hundföraren som gjorde en dumhet. Han tänkte icke på att hans kamrat stod mellan honom och brottslingen, han släppte hunden och denne flög naturligtvis på det närmaste föremålet, som var polismanen. Denne fick en kraftig minnesbeta i armen av hunden, som efter bästa förstånd fullgjorde sin plikt — men brottslingen begagnade sig av förvirringen och försvann. Så kan det gå när det icke är lugnt och stadigt folk, som ha hand om hundarna, det skall vara folk som förstår att snabbt bedömma en situation och som kunna sätta hunden i arbete först i rätta ögonblicket. Och sådana polismän finnes det dock säkert gott om i Stockholms län.

Sekr.

Tävlingar.

Föreningen har för sina medlemmar utlyst en allmän tävlan i Stockholm den 21 och 22 maj enligt följande tävlingsprogram.

Tävlingen omfattar raserna Schäfer, Rottweiler, Airedalsterrier och Dobermanpinscher.

Samlingsplats: Lördagen den 21 maj Ulriksdals Järnvägsstation kl. 9 fm. tåg avgår från Centralstationen, Lokaltågsstationen, kl. 8,14 fm.) Matsäck torde medtagas. Söndagen den 22 maj kl. 9 fm. Haga Södra grindar.

Prisdomare: Assesor S. Wettermark, Revisor G. Fallstedt-Lindholm, Kammar skrivare Kummel. Suppleanter: Löjtnant O. Tillberg, Brandkapten C. Gyllenhammar.

Tävlingen omfattar Skydds-, Spår-, Rapport- och Sjukvårdshundar vanlig klass och segrareklass och försiggår enl. föreningens provnings- och tävlingsstadgar.

Priser och diplom enl. samma stadgar jämte flera hederspris.

Avgifter.

Klass I. Skyddshundar Vanlig klass 15: —
Segrarklass 25: —

Klass II. Spårhundar. Vanlig klass 15: —
Segrarklass 25: —

Klass III. Rapporthundar. Vanlig klass 15: —
Segrarklass 25: —

Klass IV. Sjukvårdshundar. Vanlig klass 15: —
Segrarklass 25: —

Hundarna veterinärbesiktigas omedelbart före tävlan.

Den fjärde dressörkursen avslutad.

En redogörelse för hur den bedrivits och resultatet.

Som bekant torde vara har föreningen under den nu gångna vintern anordnat en dressörkurs, den fjärde i ordningen under föreningens relativt korta tillvaro. I förvisning om att de för saken intresserade föreningsmedlemmar, som av en eller annan orsak ej varit i tillfälle att närmare följa kursens arbete, ej har något mot att i tidskriften få taga del av detta, lämnas här en liten redogörelse för kursens verksamhet.

Då kursen tog sin början den 25 november hade som deltagare anmält sig 22 föreningsmedlemmar, varibland märktes, glädjande nog, 2 damer. Bland hundarna återfann man flera av dem, som prisbelöntes vid föreningens utställning i höstas. Under kursens lopp har naturligt nog antalet deltagare av skiljda anledningarna något minskats, men de som fullföljt kursen ha i stället arbetat med så mycket större energi och intresse. Den huvudsakligaste delen av undervisningen har bedrivits i Positionsartilleriets ridhus, som välvilligt ställts till förfogande av regementet, och där bibringades hussarna under de ordinarie lektionsdagarna, tisdagar och fredagar mellan 7—9 e. m., av sergeant E. A. Bergström såväl teoretiskt som praktiskt kunskapen och förmågan att sätta form på en hund. Till en början fick man lära sig hur en ordentlig kammardressyr går till och när den lärdomen var intrumfad och vederbörande fått hundarna någorlunda i hand så övergick man till de högre gångarterna, d. v. s. mandressyren.

Utom lektionskvällarna i ridhuset övade man även ute i det fria på söndagarna, när möjligheter förefunnnes till detta. Dessa senare övningar omfattade förnämligast de första grunderna för inlärandet av hundarna till spårning. Genom välvilligt upplåtande av Cementfabriken vid Årsta torg på Söder fick man även tillfälle att öva mandressyr i det fria, bevakning m. m.

För att intressera kursdeltagarna och för att visa dem hur ungefär en tävling går till anordnade ledaren söndagen den 13 mars en liten tävling i all anspråklöshet. Den gick av stapeln ute vid Cementfabriken och under de mest gynnsamma meteorologiska förhållanden. Som domare ställde sig tre deltagare i föregående kurser välvilligt till förfogande, nämligen herrar Tillberg, Björklund och Skarin. Tävlingen blev mycket lyckad och hur de bästa hundarna placerade sig synes här nedan.

1. Lux d.¹ ägare och förare Herr H. A. Görander. 2. Lizzi s.² ägare och förare Dir. C. Lidwall. 3. Kickan s.² ägare och förare Kamrer A. Nilsson. 4. Passy r.³ ägare och förare Krim. konst. J. Grönlund. 5. Sassy d.¹ ägare och förare Fru C. L. Blomquist.

* * *

I kursplanen ingick även en enbart teoretisk undervisningseftermiddag, under vilken kursdeltagarna blevo insatta i de olika dressyrgrearnas finesser.

Efter c:a fyra månaders arbete kom man så slutligen till triumfens dag, nämligen examensdagen, söndagen den 10 april. Till denna kvarstodo 14 deltagare i kursen. Examenslokal var Cementfabriken.

Spårningen var den första punkten i examensprogrammet. Här fingo kursdeltagarna en och en i taget först praktiskt visa hur hunden sättes på spåret, hur han sedermera skall hjälpas om han icke vill ta upp spåret eller om han icke kan finna spårets fortsättning o. s. v. Därefter blev det ett teoretiskt förhör huru ett spår skall läggas då man börjar spårningsdressyren, vilka markförhållanden som äro de lämpligaste, huru långa spåren böra vara, hur man skall lära hunden förstå att endast använda sin nos vid spårningen, hur man skall få hunden att taga upp föremål, som ligga

på spåret, de lämpligaste vindförhållandena o. s. v., o. s. v.

När denna vidlyftiga del av examen var genomgången vidtog en välbehörlig lunchrast för såväl examensnämnden, förarne och de fyrbenta eleverna. De senare satte i gång med en högljudd kritik då de gjorde en jämförelse mellan sin egen lunchmat och hussarnas, vilken de funno vara av en orättvist bättre kvalitet. Deras skarpa protester mot denna mannamån avgåvos emellertid, i den mån det lät sig göra, för döva öron.

Så gav examensnämnden, som bestod av professor Hj. Dahlström, dir. W. Teeling, kapten C. Skarin, civilingenjör O. Tillberg, hr E. Sandstedt samt undertecknad, tecken till att man skulle fortsätta och så övergick man till uppvisningen i kammar- och mandressyr. Förarna fingo först visa upp hundarna och praktiskt åskådliggöra hur de bibringade sina djur den och den färdigheten, varefter de en och en fingo redogöra för huru de bära sig åt vid inlärandet av de olika dressyrmomenten. Frågorna ställdes vanligen med hänsyn till just de brister, som nämnden kunde upptäcka på den hund, kursdeltagaren framförde.

Skådespelet bjöd för övrigt på en hel del lustiga poänger. Förarna klarlade noggsamt, att de voro kompetenta att undervisa hundarna, men dessa senare hade på den korta övningstiden ej hunnit inarbetas så att de alltid voro sina hussar till lags inför examensherrarnas Argus-ögon, varför meningsutbytet mellan hussar och vovar ibland blev något livligt.

Efter att ha pågått sedan kl. 9 på morgonen slöt examen icke förrän vid halv 5-tiden på e. m. då man skiljdes åt några timmar för att vila ut.

På kvällen var nämligen en liten festlighet anordnad vid vilken de därav förtjänta, efter ett kortare tal av professor Dahlström med anledning av dagens betydelse, tilldelades förarediplom. De lyckliga blevo:

Pastor E. Berlin, fru C. L. Blomquist, krimin. konst. J. Grönlund, herr H. A. Görander, greve R. Hamilton, fru Kraskowski, direktör C. Lidwall, överkonstapel G. H. Lindmark, ingenjör E. Ljungquist, artisten J. R. Löfgren, kamrer A. Nilsson, målarmäst. C. O. Svensson.

När denna allvarliga del av festen var undanstökad övergick man till supén, som i likhet med hela kvällen, och även hela dagen med för övrigt, blev synnerligen animerad.

¹ d. = dobermannpinscher

² s. = schäfer

³ r. = rottweiler

Bland de många talen och skålar-
na, som utbringades märktes sär-
skilt ingenjör Ljungqvists, som på
ett hjärtligt och humoristiskt sätt
tolkade kursdeltagarnas tacksamhet
för sergeant Bergström, vilken som
ett synligt bevis på deras uppskatt-
ning av hans goda arbete fick mot-
taga en större silverbägare, där
kursdeltagarnas och resp. hundars
namn voro ingraverade.

Icke förrän in på småtimmarna
skiljdes deltagare och funktionärer
åt efter en säkerligen mycket an-
strängande men också mycket an-
genäm och lyckad examensdag.
Och därmed är vår fjärde dressör-
kurs ett minne blott, men får man
hoppas ett fruktbärande sådant,
vilket man väl blir i tillfälle att se
bl. a. vid den nästa kursen av
samma slag.

Sekr.

En duktig hund.

På första sidan återgives en bild
av Pass von Tüninge, en polishund
av Dobermanpincher-ras, som ut-
förde ett synnerligen gott spår-
ningsarbete vid uppspanandet av
förövaren av det ohyggliga mordet
i Rasbo sistlidna mars månad. Vis-
serligen blev Pass icke den egent-
lige griparen av mördaren, men
detta förringar ingalunda värdet av
hans arbete, vilket framgår av ne-
danstående.

Pass släpptes på spåret så sent
som kl. 6 på aftonen morddagen,
d. v. s. 12 timmar efter det mör-
daren lämnat mordplatsen. Han
följde spåret konstant ända till dess
föraren, skogvaktare Malmström, på
tillrådan av polismännen och på
grund av mörkret, klockan en kvart
före 8 nödgades lämna detsamma.
Vid förhör med mördaren som greps
följande dag, varvid denne fick re-
dogöra för sina vandringssträckor
från mordplatsen, har till fullo styrkts
att hunden verkligen följde rätta
spåret. Hade hunden fått fortsätta
spårningen skulle mördaren säker-
ligen blivit uppspårad och gripen
samma dag som mordet skedde.

Pass har alltså en fin nos och
är alltså en fin hund. Den nu-
varande ägaren hr Frank Lyon
köpte honom för två år sedan från
Uppsala poliskår, där han erhållit
dressyr av poliskonstapel B. A. Nor-
ling. Redan vid 9 månaders ålder,
1913, lyckades han knipa en tjuv
och samma sommar deltog han i
tre veckor i spaningarna efter Uf-

bergsmördaren. Vid polishunds-
prövningarna i Malmö 1914 tillde-
lades han ett 2:a pris, polishunds-
föres i Stockholm hederspris och
boktryckare Sandins hederspris. Vid
Svenska polis- och skyddshunds-
föreningens allmänna prövningar
1914 tilldelades Pass betyget »Be-
römlig» och fick föraren med an-
ledning därav föreningens diplom.
Pass var under sin polistid med
om en otalig mängd spaningsar-
beten och har därvid, ej minst som
skyddshund, varit till oskattbar
nytta.

Nu patrullerar Pass i Gimo-Ös-
terby bruks skogar, som delvis tack
vare honom alldeles befriats från
tjuvskyttnar. Hans nuvarande förare
skogvaktare Malmström tränar ho-
nom regelbundet en eller ett par
gångar i veckan och vid prov på
spårningar och stövning i marker-
na har Pass alltid varit i stånd att
klara upp proven till förvånansvärd
belåtenhet.

Som man finner synnerligen fin-
fina betyg. Pass är att gratulera
och likaså hans lyckliga ägare.

En sportstuga för F. S. S. S. H.

I Decemernumret av Skydds-
hunden tog kamrer Sven Rosengren
till orda för att väcka medlemmar-
nas intresse, dels för ett livligare
deltagande i våra utställningar och
tävlingar, dels ock för att lämna
bidrag till F. S. S. S. H:s egen tid-
ning. Även föreslogs det, att, för
att föreningens medlemmar när-
mare skulle lära känna varandra,
månatliga samkväm skulle anord-
nas, varvid frågor av allehanda slag
skulle dryftas, som beröra vår strä-
van, dels att söka få till stånd kraf-
tiga och ändamålsenliga hundar av
våra raser, dels få fram nya och
lämpliga synpunkter vid dressyren
av desamma. Det väckta förslaget
synes livligt hava tilltalat de av
medlemmarna, som äga dresserade
djur, och resultatet har blivit att
redan i maj månad en tävling kom-
mer att anordnas, varom vidare med-
delas å annat ställe i tidningen.
För ett framgångsrikt deltagande
såväl vid denna som vid den större
hösttävlingen fordras emellertid ett
intensivt förarbete. Då ju somma-
ren erbjuder den bästa tiden för
dressyr har ett förslag blivit väckt,
som med all säkerhet kommer att
vinna genklang bland medlemmar-

na i Stockholm. Enligt detta sk
genom frivilliga bidrag, eller på
dra lämpliga sätt, åstadkommas
sportstuga, som, ej allt för la
avlägsen från Stockholm, erbjudet
tillflyktsort såväl vinter som s
mar för sammankomster och dres
Vid senaste styrelsesammant
framfördes förslag härom och
relsen beslöt att en kommitté sk
få saken om hand och är en
redan utsedd och i arbete. För
underlätta dennas arbete sk
det vara önskvärdt, att förening
härför intresserade medlemmar
tingen muntligen eller skriftl
ville meddela sina förslag till
eningens sekreterare Revisor
Fallstedt-Lindholm, Bryggaregat
Stockholm. Ännu bättre vore
naturligtvis om i tidskriftens sp
en diskussion kunde komma
stånd och mottager redaktion t
samt dylika bidrag.

Minneslista.

RÅD och UPPLYSNINGAR i förenin
syfte lämnas beredvilligt av före
gens sekreterare och skattmä
Allm. V 16324.

FÖRENINGENS VETERINÄR, *P
sor Hj. Dahlström*, träffas dag
kl. 2-3 e. m. Tegnérgatan 13
Sjukbesök och operationer.
Tel. 16950, Riks. 9339.

BAD serveras för hundar i Sturel

FÖRLORADE HUNDAR återfin
hundstallet 142 Sveavägen (Sthl
208 48).

INACKORDERING av friska hu
mottages under samma adress

VARJE HUNDÄGARE bör äga k
dom om lag och ordningsföres
angående hundar. Dessa åter
i byggningsbalkens 22 kap.
(vad Stockholm beträffar) ord
föreskrifter för Stockholm. I
nare erhållas i poliskontoren
finnas att köpa i Nordiska
handeln. Äro även intagna i a
kalendern.

SVENSKA KENNELKLUBBEN
red. C. G. Strokirk). Adress
daregatan 43, Rikst. 721 89.

EN SOARÉ TILL FÖRMÅN FÖR S. H. S. F.

BJÖRKLUND BERÄTTAR OM SIN VÄN RAGG

Svenska Hundskyddsföreningen anordnade den 11 mars i Viktoria-salen en trevlig soaré till förmån för utvidgande av sin verksamhet och anskaffande av ett nytt hundhem. Programmet, som var både omfattande och roligt, inleddes med en festouverture av fröken Hilda Forsell, en prolog med melodram,

sång av fru Annie Ahlgren varpå följde duetter av hr Eric Åhsberg och fröken Blanche Holmgren. Fru Valborg Hansson deklamerade, hr Åhsberg sjöng kupletter och så blev det en film, betitlad: »En titt hos vovarna vid Hundstallet», vilken åtföljdes av ett kåserande föredrag av redaktör Björklund.

Soarén, som bevistades av en talrik och entusiastisk publik, avslöts med en liten teaterpjäs »Mot beräkning» av Stjakkspiare, i vilken uppträdde fröknarna Ester Juhlin och Gurli Nilsson, hr Åhsberg och Hunden (med stort H). Den motogs med livligt bifall liksom f.ö. hela programmet. Aftonen var lyckad.

Ett gott spårarbete. För en tid sedan förövades nattetid ett inbrott i en lagerlokal i Frankfurt a/m. Följande dag fick en spårhund vittring från en sockersäck, som tjuven tydligen sysselsatt sig med. Hunden tog upp spåret och sprang ut på gården, förbi ett par gödselstackar

och direkt fram till ett stall. Så rort dörrarna till detta öppnats rusade han fram till en häst, på vilken han gav skall. Men efter en stund sprang han ensam och utan uppfordran ut på gården, där omkring tio människor voro sysselsatta. Han löpte rätt fram till en pojke, på

vilken han gav skall. Föraren ställde då upp allt folket och hunden fick börja om från början i sitt sökande. Resultatet blev precis detsamma. På förarens fråga, vem som skötte hästen i stallet, svarades: »Pojken, som hunden skäller på.» Pojken var tjuven enligt vad sedan konstaterades.

MATTOR**GARDINER****MÖBELTYG**

BILLIGAST FRÅN

nej

A.-B. STUREMAGASINET
STUREPLAN 15

BÄSTA SKYDD

åt efterlevande och Egen ålderdom är en livförsäkring i

ALLMÄNNA LIF-
försäkringsbolaget, Strandvägen 5 A, STOCKHOLM

Sveriges äldsta öm-
sesidiga livbolag
Grundat 1887

Till de försäkrade
kontant utbetald
vinst 3,000,000 kr.

FÖRSÄKRINGSBESTAND:
över 123,000,000 kr.

FONDER:
c:a 28,000,000 kr.

VID BEHOV AV HUNDARTIKLAR

vänd Eder benäget till

BASTMAN

STÖRSTA SPECIALAFFÄR I LANDET

nej

A.-B. GEORG A. BASTMAN

H. M. Konungens Hovleverantör

NYBROGATAN 1

STOCKHOLM

ÖSTERMALMSKÄLLAREN

AR KÄND FÖR SITT FÖRTRÄFFLIGA KÖK.

SINA MODERATA PRISER OCH SIN

MÖNSTERGILLA SERVERING.

STRÖMBERG & C:o

Barnhusgatan 16

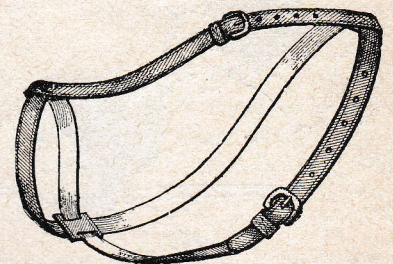
ja

SPECIALITET:
Färdig Herrkonfektion

HUND-

Halsband, Koppel
Nosremmar, Selar
Piskor, Korgar
Burar m. m.

Spratts hundbröd.
Hundmjöl

ja

MAURITZ WIDFORSS H. A.-B.

KUNGL. HOVL.

31 KLARABERGSGATAN

STOCKHOLM

ja

Föreningens Avelshund
Achim vom Löwenberg

Betäckningsavgift: För medlemmar 100 kr.
För icke medlemmar 150 kr.

Anmälan hos

sekreteraren G. Fallstedt-Lindholm, Allm. Tel. 16324,

överkonstapel S. Johansson, Allm. Tel. Söder 3453,

eller hos

konstapel Arvid Ahlskog, Allm. Tel. Söder 11300

HÄSTAR

Bättre vagns- och starka arbetshästar

finnas alltid till salu

Handelsstallet, Linnégatan 64.

ALLM. TEL. 8359
Josef Johansson.

RIKST. 71347
A. Rylander.